

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC.

GRIECHISCHER COURIER.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται δις τῆς εβδομάδος, τὴν Τρίτην καὶ τὸ Σάββατον. — Ἡ τιμὴ τῆς συνδρομῆς εἶναι 24 δραχ. κατ' ἔτος προκληρωτικῶς. — Ἡ τιμὴ τῶν καταχωρησίων θέλει εἶσθαι 30 λεπτά διὰ τὸν ἕνα ἢ ἄλλο ἄρθρον. — Ἡ συνδρομὴ γίνεται ἐν Ἀθήναις εἰς τὴν Βασιλ. Τυπογραφίαν ἐν τῷ δεξιῷ τῆς ἑλλάδος εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν ταχυδρομείων, καὶ ἐκτὸς αὐτῶν εἰς τοὺς κυρίους ἑλλήνων. Παριζίου.

Le COURRIER GREC paraît le mardi et samedi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 24 drach. par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres. — On s'abonne à Athènes à l'Imprimerie Royale; chez les directeurs de Postes dans l'intérieur, et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

Der griechische Courier erscheint wöchentlich zweimal, am Dienstag und Samstag. — Das jährliche Abonnement beträgt 24 Drachmen Vorauszahlung. — Die Insertions-Gebühr ist 10 Lepta für eine Zeile von 50 Lettern. — Man abonniert sich für Athen in der Staatsbuchdruckerei, für die Provinzen bei den resp. Postbehörden, für das Ausland bei den k. griech. Consuls.

ΤΡΙΤΗ 7 Σεπτεμβρίου.

MARDI 19 Septembre.

DIENSTAG, 19 September.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, τῆ 9 Σεπτεμβρίου

— Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία, πληροφορηθεῖσα ἤδη ὅτι εἰς Μασσαλίαν ὑπάρχει ἡ νόσος χολέρα καὶ θέλουσα νὰ προφυλάξῃ τὸ κράτος ἀπὸ τὴν προσβολὴν τῆς, προσεκάλεσε τοὺς διοικητὰς νὰ καθυποβάλλωσι ὅλα τὰ ἐκεῖθεν προερχόμενα πλοῖα εἰς τὰ διὰ τοὺς ἐπιχολέρους τόπους προδιαταχθέντα μέτρα.

— Διὰ Β. Διατάγματος τῶν 3 Σεπτεμβρ. διορίσθη ὁ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἑκτακτὴν ὑπηρεσίαν Κύριος Κωνσταντῖνος Καρατζᾶς, Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν μὲ τὰς κανονικὰς ἀποδοχὰς. Συγχρόνως δὲ ὑπεχρέωθη, νὰ παραδρῦν τὸν ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας Κύριον Ρουδάρτ εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ κλάδου τῆς Γραμματείας ταύτης.

— Ξενίζόμεθα πῶς καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, τῆς Ἐλπίδος τὰ ἔγνη ἀκολουθοῦσα, παροργίζεται διὰ τὰς παρατηρήσεις μας καὶ τὰς ἐκλαμβάνει ὡς ὑβρεῖς, ἐνῶ, ἐξετάζουσα τὴν ἰδίαν αὐτῆς συνείδησιν, ἔπρεπε, νομιζόμεν, ἡ ἐφημερίς αὕτη νὰ εἶναι πολὺ συγκρατωμένη. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ὡς τὸ εἰπόμεν, μᾶς χρωστέει καὶ τινα, καὶ μεγάλην τινα εὐγνωμοσύνην διότι ἂν ἡ ἀπόφασίς τὴν ὅποιαν ἐσχάτως διακηρύττει ὅτι ἔκαμε, ν' ἀφήσῃ δηλ. πρὸς χάριν μας τὴν ἀρχαίαν τῆς τρυφὴν καὶ ν' ἀκολουθήσῃ τὴν ὁδὸν τοῦ συλλογισμοῦ, εἶναι ἐμβριθῆς καὶ σπουδαία, διὰ τὴν Ἀθηνᾶν θέλει εἶσθαι οὗτος ὁ ἀσπαστότερος πάντων τῶν νεωτερισμῶν, καὶ θέλει θεθαίως ὁμολογήσῃ αὐτῇ ὅτι μ' ὄλην τὴν νεότητά τὴν ὅποιαν ἡ Ἐλπίς ἀποδίδει εἰς τοὺς συντάκτας τοῦ Ταχυδρομοῦ (ἂν καὶ οὗτοι νομιζοῦν ὅτι ὁ ἀνδρικός χιτὼν δὲν εἶναι οἰκειότερος εἰς τὸν συντάκτην τῆς ἐφημερίδος ἐκείνης ἢ εἰς αὐτοὺς) κατώρθωσαν οὐχ' ἦττον οὗτοι δι' ἐνὸς ἄρθρου τῶν ἔργων, τὸ ὅποιον τοσοῦτοι χρόνοι δὲν εἶχον κατορθώσει ὡς τῶρα, νὰ ἐμπνεύσουν εἰς τὴν Ἀθηνᾶν τὸν ἔρωτα τῆς συστηματικῆς συζητήσεως, μ' ὄλον ὅτι τὰ πρῶτα δοκιμὰ τῆς εἰς τὴν ὁδὸν ταύτην, τὰ ἄρθρα τῶν ἀριθμῶν 466 καὶ 467 δὲν ἦσαν εἰς ἄκρον ἐπιτυχῆ προίμια.

Ἄλλ' ἂν τῶ ὄντι ἀφορᾷ ἡ Ἀθηνᾶ εἰς ἐμβριθεῖαν ὡς μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ τῇ παρατηρήσωμεν ὅτι εἶναι εἰς ἄκρον παράλογον ν' ἀπευθίνη φιλολογικὰς παρατηρήσεις εἰς τὸν Ταχυδρομὸν περὶ φράσεως καὶ καλλιπέας. Καὶ πολλῶν καὶ καλῶν διδάσκαλον ἂν τὴν ἀναγνωρίσωμεν, τοῦλάχιστον γραμματοδιδάσκαλον θέλομεν διστάσει νὰ τὴν ὁμολογήσωμεν.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ Μήλιοι ἔχουσιν ἀνεκὰθεν πατροπαράδοτον τὴν ὅποιαν τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῶν ἐπαγγέλονται τέχνην τῶν Πρωρέων.

Τὰ πάντα συντρέχουσιν εἰς τὸ νὰ τοὺς καταστήσωσι τοὺς ἐμπειροτέρους καὶ φυσικωτέρους Πρωρεῖς τῶν κατὰ τὸ Ἀρχιπέλαγος θαλασσῶν.

Ἡ νῆσος τῶν δύνεται νὰ θεωρηθῇ, οὕτως εἰπεῖν, τὸ στόμιον τοῦ Ἀρχιπελάγους, ὃ ὀρίζων ταύτης τοσαύτην ἔκτασιν ἔχει ὥστε, κατὰ τὰς ἀνεφελους κυρίως ἡμέρας, εὐρευνῶσι καὶ σπουδάζουσιν οἱ κάτοικοι αὐτῆς τὰς λοιπὰς νῆσους, καὶ γνωρίζουσιν ἐκ τούτου ἀλανθᾶστως τὸ σχῆμα ἐκάστης αὐτῶν, τὰς ἀκρωτείας τῶν, τὰ ὄρη τῶν, τοὺς σκοπέλους τῶν, καθὼς καὶ τὰ μεταξὺ τῶν διαστήματα κατὰ τὰς διαφόρους περιβάσεις τῶν ἀνέμων πρᾶγμα ἀναγκασιότατον εἰς πᾶν πλοῖον καὶ σωτηριῶδες εἰς τὰ παραχημαζόμενα κατὰ τὸ Ἀρχιπέλαγος τῶν ξένων δυνάμεων, ἄτινα, διὰ τοὺς λόγους τούτους, πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἐσυνήθεισαν νὰ ἐφοδιάζονται μὲ πρωρεῖς Μηλίους πρὶν ἢ ἐξακολουθήσωσι τὴν κατὰ τὰς ἐνδοτέρας θαλάσσας πορείαν τῶν.

Ἐκτὸς τούτου οἱ Μήλιοι ἐκ νεαρᾶς τῶν ἡλικίας σπουδάζουσιν

INTÉRIEUR.

ATHÈNES le 18 Septembre

— Le Ministère de l'Intérieur ayant eu la certitude que le choléra s'était déclaré à Marseille a donné l'ordre que les provenances de ce port fussent assujetties aux mesures de précautions précédemment ordonnées à l'égard des lieux infectés par cette maladie.

— Mr. Constantin Caradja jusqu'à present conseiller d'Etat en service Extraordinaire a été nommé, par ordonnance Royale en date du 15 de ce mois, Conseiller d'Etat en service ordinaire. Il a été en même tems chargé d'assister dans la branche des affaires étrangères le Ministre de la Maison Royale et des relations extérieures Mr. le Chevalier de Rudhart.

Nous avons vraiment lieu de nous étonner de ce que la Minerve, suivant les traces de l'Espérance, s'irrite, comme cette dernière, de nos observations et les qualifie d'injures. La Minerve aurait dû, en conscience, être beaucoup plus indulgente à notre égard.

En effet si, comme il l'a dernièrement déclaré, ce journal a pris la résolution d'abandonner sa marche ordinaire et s'attacher à raisonner à l'avenir, la Minerve doit quelques obligations aux redacteurs du Courier qui par un seul article ont réussi à obtenir ce qu'un laps de tems si considérable n'avait pu faire jusqu'à present.

En attendant malgré ses protestations en faveur d'une discussion calme et en dehors de toutes personnalités les premiers essais de la Minerve, dans cette nouvelle carrière, signalés dans les articles de ses nos 467 et 469 n'ont pas été trop marqués au coin de cette sagesse.

Si donc en effet la Minerve se propose de viser à l'avenir à la gravité, qu'elle nous permette de lui observer qu'il est bien ridicule de sa part d'adresser au Courier des observations philologiques: Cette question est effectivement celle dont elle doit le moins du monde s'occuper et en laisser le à soin d'autres plus compétens.

Il est généralement connu que parmi les habitants de l'île de Milo il y en a qui, de tems immémorial et de père en fils, ont toujours exercé le métier de pilotes.

Tout concourt en effet à les rendre les plus habiles et les plus propres à remplir cette tâche dans les mers de l'Archipel.

Milo, leur patrie, peut être considérée, pour ainsi dire, comme l'embouchure de la mer Egée. Elle jouit d'un horizon si étendu que, pendant les belles journées et tandis que l'atmosphère est débarrassée de nuages, la vue de ses habitans embrasse sans obstacle les plus grandes distances; profitant de cet avantage, ceux d'entre ces derniers qui sont destinés à exercer le pilotage, se mettent à examiner, dans tout les sens, les autres îles dont la perspective leur est offerte et apprennent à reconnaître en tout tems, sans faillir, la forme de chacune d'elles ses montagnes, ses promontoires, ses

INLAND.

ATHEN, den 18. Septembere

— Das Ministerium des Innern hat auf die Nachricht, dass in Marseille die Cholera ausgebrochen ist, den Gouverneurs die Weisung gegeben, alle von dort kommenden Schiffe der für angestekte Orte festgesetzten Quarantäne zu unterwerfen.

— Durch k. Ordonnanz vom 15. d. wurde Hr. Const. Caradja, Staatsrath im ausserordentlichen Dienste, zum Staatsrath im ordentlichen Dienste ernannt. Zugleich wurde ihm die Verbindlichkeit auferlegt, dem Staatssekretär des k. Hauses und des Aeussern Herrn von Rudhart in seinen Arbeiten im Ressort dieses Ministeriums zu assistiren.

— Es befremdet uns, dass auch die Minerva, den Fusstapfen der »Hoffnung« folgend, ihren grossen Verdruss über unsere neulichen Bemerkungen zu erkennen gibt, und gleich ihr sie zu Injurien stempelt. Wenn dieses Journal unsere Rathschläge gewissenhaft prüfen wollte, so würde es dieselben in weit gelinderen Ausdrücken beurtheilen.

Wenn übrigens die Minerva dem Entschlusse getreu bleibt, den sie in ihrer letzten Nummer verkündet, nemlich die alte Bahn der Persönlichkeiten zu verlassen, und auf dem Wege vernünftiger Rasonnements sich zu versuchen, so ist sie für diese aufgedrungene Besserung den Redakteurs des Courier Dank schuldig; diese aber können sich Glück wünschen, durch einige Artikel ein Resultat errungen zu haben, das selbst der Allgewalt der Zeit unmöglich schien.

Leider aber müssen wir ihr bemerken, dass ihr erstes Debut auf der Aera der logischen Discussion von keinem Erfolge gekrönt ist; denn ihre Nummern 466 und 467, womit sie angeblich die neue Carrière beginnt, sind schlechte Proben einer gründlichen und systematischen Erörterung. Auch bildet es einen lächerlichen Contrast, dass die Minerva; während sie von der Adoption ernster Discussion spricht, philologische Bemerkungen an uns richtet. Wir trauen der Minerva zu, dass sie in vielen Dingen einen recht guten Lehrmeister abgeben kann, aber wir rathen ihr um ihrer selbst willen, ja nicht vor dem Publikum ihre vermeintliche Stärke in der Grammatik zeigen zu wollen.

Die Piloten der Insel Milos.

Es ist bekannt, dass die Milier dem grossten Theile nach das seit langer Zeit vom Vater auf den Sohn vererbte Geschæft des Piloten verrichten. Alles vereinigt sich, um sie zu den erfahrensten und fähigsten Piloten im Archipel zu machen. Ihre Insel kann gewisser Massen als die Mündung des Archipels betrachtet werden; ihr Horizont hat eine solche Ausdehnung, dass die Bewohner derselben an heitern Tagen die übrigen Inseln auffinden und unterscheiden, und so untrüglich die Gestalt jeder Insel, ihre Berge, Klippen, so wie die Entfernung derselben je nach dem Stande des Windes kennen lernen — Erfahrungen, welche für jedes Schiff höchst nothwendig, von besonderer Wichtigkeit aber für die Schiffe fremder Mäch

ουσι, λεπτομερώς και μετά προσοχής μερίστης, όλας τας ζατά τού αρχιπελάγους ύφάλους, και ούχι μόνον τας θέσεις αυτών γνωρίζουσιν ακριβώς, αλλά και τας εν τω μεταξύ τούτων διεξόδους δι' ών τού πλοίου δύναται να διελευθί ή σφαλώς. Και τού προτέρημα τούτο καθίσταται βεβαίως δυσκολώτατον ή μάλλον αδύνατον εις πάντα άλλον μη αρχιπελάγιτην.

Τα εκ των διαφόρων τής Ευρώπης μερών προερχόμενα πλοία συνειθίζου να προσορμίζονται πρώτον, ως προείπομεν, εις Μήλον, όπου, εφοδιαζόμενα με τούς αναγκαίους προωρείς, προχωροῦσι προς τα ενδοτέρα τής μαύρης θαλάσσης.

Τοιαυτη συνήθεια επεκράτει μέχρι τούδε, άλλ' ήδη μ' άπορίαν μας πληροφορούμεθα ότι πλοία τινά ήθέλησαν από τινος καιρού να παραιτήσων τούς Μηλίους προωρείς και να λάθουν άντ' αυτών έτέρους ως Μελητίους, Επτανησίους, Ένετούς, Δαλμάτας και άλλους, και εκτός τού ότι δαπανώσι δι' αυτούς πλείοτερον παρ' ότι διά τούς Μηλίους, διακινδυνεύουσι τά μέγιστα, και τινά μάλιστα εξ αυτών έλαβον τήν δυστυχίαν να γνωρίσωσι προδήλως τήν άπάτην των ναυαγήσαντα ή ναυσιβλαβηθέντα ως εκ τής άμαθείας και άπειρίας των τοιούτων προωρέων των.

Διά ν' άποδειξώμεν δε ότι μάλλον μέχρι τινος βαθμού οι τοιοῦτοι προωρείς, οι μηδόντες Μηλίαι, είναι των υδάτων τού αρχιπελάγους άπειροι καθώς και πύσον ανώτεροι κατά τήν δαπανήν καθίστανται παρ' ό,τι οι προωρείς τής Μήλου, άρκεί ν' αναφέρωμεν τού ακόλουθου περιστατικόν.

Εσχάτως πλοίον τι Αγγλικόν, προερχόμενον εκ Λονδίνου και διευθυνόμενον κατά πρώτην φοράν εις Κωνσταντινούπολιν δια τού αρχιπελάγους, είχαν επ' αυτού προωρέα τινά εκ τής Ζακύνθου. Κατά τού Γαίναρον ιδών ο πλοίαρχος τήν Μήλον, ήρώτησε τόν προωρέα αυτού ποία ήτον ή νήσος αυτή, ύτος απεκρίθη ότι είναι αι Σπέτζαι, έπειτα ή ύδρα έπειτα άλλη νήσος κτλ. Ο πλοίαρχος συμβουλευόμενος τόν γεωγραφικόν χάρτην δέν ήθέλησε να πιστεύη τούτο, άλλ' ήρώτησε περί τής φαινομένης νήσου επιδίχτην τινά Μήλιον (ούχι προωρέα) όστις τόν έπληροφόρησε περί τής αληθείας εκ τοτε ο πλοίαρχος δέν ειχε τήν παραμικράν εις τόν προωρέα του εμπιστοσύνην, ως πληροφορούμεθα, άλλ' έφθάσεν κατα τυχην εύτυχώς εις Κωνσταντινούπολιν διασωθείς εκ πολλών κινδύνων τούς όποιους ως εκ τής άπειρίας τού προωρέως του άπήγγησεν. Ο Ζακύνθιος προωρέος ήτον συμφωνημένος παρά τού ρηθέντος πλοίαρχου δο' τάλληρα μέχρι τής Κωνσταντινουπόλεως, ένω οι Μήλιοι προωρείς δέν ζητούν ειμή 40 μόνον ή τού πολυ 50.

Ιδιού εις ποίους κινδύνους και εις ποία έξοδα ύποπίπτουσιν όσα των ξένων πλοίων παραπλέοντα κατά τας θαλάσσας τού αρχιπελάγους και τής μαύρης θαλάσσης λαμβάνουσιν άλλους παρά τούς Μηλίους προωρείς.

Κρίνομεν λοιπόν αναγκαίον να ειδυποήσωμεν περί τούτων πάντων των ξένων δυνάμεων τήν ναυτιλίαν και να προτρέψωμεν τούς πλοίαρχους αυτης να εξακολουθήσιν να προσορμίζωνται, ως και μέχρι τούδε, εις τήν νήσον Μήλον όπως λαβώσιν επ' αυτων προωρείς πριν ή προχωρήσωσι κατά τας θαλάσσας τού αρχιπελάγους, ύντες βεβαίοι ότι θέλουσιν αποπαρατάνει αυτως τόν πλοῦν των εύτυχώς και χωρίς τόν παραμικρόν κίνδυνον να διατρέξωσι ποτέ, τσοούτον μάλλον καθ' όσον ήδη οι Μήλιοι προωρείς σπουδάζουσι και θεωρητικώς τήν γεωγραφίαν εις τού εκεί συστηθέν εσχάτως ελληνικόν σχολείον.

Τού Δεξικόν τού Τσαλική, τού όποιου τήν προσοχή έκδοσιν άνηγγείλαμεν εσχάτως, έξειδθη ήδη εκ των πιστηρίων τού Κ. Ανδρέου Κορομηλά. Ο Κ. Κορομηλάς είναι βεβαίως αξίειπαιος και διά τήν ακριβή εκπλήρωσιν των προς τού κοινόν ύποσχέσεών του, και διά τήν όποιαν κάμνει έκλογήν των παρ' αυτου εκδιδομένων βιβλίων.

Το νεοεκδοθέν τού Τσαλική Δεξικόν δέν δύναται να ειπη ότι είναι έντελέε, άλλ' εις τήν εποχήν καθ' ήν έξειδθη και καθ' ήν ή σπουδάζουσα τήν Γαλλικήν γλώσσαν νεοαία μας συναισθάνεται τού τοιούτου βιβλιακού μέσου τήν στερήσιν καθίστάται χρησιμώτατον και αναγκαίότατον. Αι γονόμενοι δέν αυτην διορθώσι εις εις ύψος άπλου και εύληπτου, κατάλληλου διά πρωτοεπίρους σπουδαστάς. έπέτυχον δε κατά μέγα μέρος καθ' όσον τού πρώτου αυτου ήτον επιδεικτικόν τοιούτων διορθώσεων.

Συνιεντώντες λοιπόν τού Δεξικόν αυτό εις τού κοινόν και εις τήν νεολαίαν μας ίδίως δέν άμφιβόλλομεν ότι θέλει σπουεί αυτη να ώφεληθή εκ τούτου, τού όποιου έσπεριτο μέχρι τούδε εις τας περί τήν Γαλλικήν γλώσσαν σπουδάς της δέν κρίνομεν δε περιττόν να παρατηρήσωμεν ένταυθα ότι και τού χαρτιν τού βιβλίου είναι αρκετά καλής ποιότητος και οι χαρακτήρες του καθαροί και εύανάγνωστοι.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

— ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. 19. Αυγούστου.

Μ' εύχαριστήσιν μου σας είδικοῦ ότι ή πανώλης έλαβεν έπαισιβήτην ύψισιν εις τήν πόλιν μας, ή αριθμός των θνησκόντων άναβήσιν προς τινων ήμερών μέχρι των εκατον παρ' ήμεραν, ήλαττώθη ήδη έπαισιβήτως και 10-15 μόλοματα μεταξύ των χριστιανών βαρβαρών και Ισραηλιτών ακούονται τήν ήμεραν. Τό συμβάν τούτο, άποτέλεσμα τής μεταβολής τής άτμοσφαιρας, μετήλλαξε τόν χαρακτήρα τής νόσου εις κακοήθεις περιδικύς πυρετούς, είνιες και' αυτάς τας στιγμάς κοστίζουσιν τόν τόπον, και ήμπορεί μετά θετικότητος να ειπη τις ότι δέν ύπάρχει είκογήνεια έντός και εκτός τής πόλεως, ήτις κατά τού μάλλον και ήττον δέν προσεβλήθη βαρέως.

rochers et enfin les distances qui les séparent entre elles suivant les cours variés des vents.

L'avantage incontestable de la possession de ces connaissances qui dans plus d'une circonstance, ont servi à mener à bon port et à sauver d'un grand danger les navires étrangers qui surtout en hiver parcourent les mers et visitent les ports de la Méditerranée, ont engagé également de tems immemorial ces mêmes navires à ne jamais negiger de prendre à leur bord des pilotes Milésiens avant de s'engager dans les mers intérieures.

L'éducation des pilotes Milésiens ne se borne pas à ce que nous venons de dire; dès leur plus tendre jeunesse ils recherchent et ils étudient en détail et avec l'attention la plus constante tous les rochers sous marins et autres eceuils et non seulement ils finissent par reconnaître, à ne jamais s'y tromper, leurs lieux et places, mais il n'y a pas la plus petite passe a travers la quelle un bâtiment pourrait trouver une issue qui leur échappe. C'est là un avantage qu'il est, nous ne disons pas difficile mais impossible à tout autre qu'à un habitant de l'archipel d'acquérir.

Nous avons dit que les navires venant des diverses contrées ont pris l'habitude salataire de faire une courte relâche à Milo, pour se munir des pilotes nécessaires avant de pénétrer soit dans l'archipel soit même dans la mer noire qu'ils exploitent également.

Tel était l'usage invariablement suivi jusqu'à ce jour, usage d'une utilité incontestable, aussi n'est ce pas sans un grand étonnement que nous avons appris qu'il s'est rencontré quelques navires qui ont cru pouvoir s'en affranchir, préférant pour éviter de relâcher à Milo, de prendre à leur bord pour y suppléer des pilotes Maltais, Ioniens, Ventiens, Dalmates et autres.

C'est là, il faut bien le reconnaître, un bien mauvais calcul de la part des capitaines de ces navires. Car outre qu'ils sont obligés à une plus forte dépense avec ces pilotes qu'avec les Milésiens, ils courent avec ceux-là les plus grands risques et des sinistres récents, arrivés a quelques uns de ces mêmes navires, par l'ignorance et l'incurie de leurs pilotes, ont confirmé, d'une bien triste maniere, la réalité de cette assertion.

Nous aurions pu citer divers faits, pour prouver jusqu'à quel point tous autres Pilotes que les Milésiens, non seulement ne pourraient éгалer ces derniers, dans la connaissance des eaux, mais encore qu'ils couteraient bien plus cher. Nous nous contenterons cependant de mentionner le fait suivant.

Un bâtiment Anglais provenant dernièrement de Londres et faisant pour la première fois le voyage de Constantinople par l'archipel, avait à bord un pilote de l'île de Zante.

Arrivé près le cap Ténare et appercevant l'île de Milo le capitaine de ce bâtiment demande à son pilote le nom de ce île; celui-ci répondit que c'était l'île de Spetzia, bientôt après que c'était Hydra et ensuite une autre île.

Le capitaine qui a cette diversité de réponses ne pouvait pas être satisfait, se met à interroger sa Carte et apprend en même tems la verité d'un des passagers qui étaient à bord.

La capitaine avait perdu, dès ce moment, toute la confiance qu'il avait en son pilote mais, heureusement pour lui, il arriva en bon port à Constantinople bien qu'il fut exposé, plus d'une fois pendant ce trajet, à plus d'un danger par l'inexpérience de ce pilote. Ce dernier devait cependant recevoir, pour prix de ses services jusqu'à Constantinople, une somme de quatre vingt talaris colonates, tandis que pour ce même trajet un pilote de Milo ne demandé que quarante ou tout au plus cinquante colonates.

Nous avons cru devoir nous étendre sur un sujet qui touche si essentiellement à l'intérêt de la navigation et signaler les dangers et les dépenses aux quels s'exposent les navires étrangers, qui, naviguant dans les eaux de l'archipel et de la mer Noire, négligent d'aller quérir des pilotes à Milo.

Nous allons même plus loin, en venant donner le conseil aux capitaines de ces batimens de ne pas s'aventurer dans ces mers si difficiles par la grande étendue et le rapprochement des cotes et la multitude des îles et des promontoires qui la coupent dans tous les sens, avant de prendre à leur bord un pilote Milésien, persuadés qu'ils doivent être que la contrariété d'une courte relâche à l'île de Milo est suffisamment compensée par la certitude d'éviter les dangers que presente, à chaque pas, la configuration de la mer qu'ils auront à par-

te sind, welche im Archipel ihre Winterstation nehmen. Es haben darum auch diese sich seit ungedenklichen Zeiten sich mit Piloten aus Milos versehen.

Ueberdies forschen die Milier von früher Jugend alle im Archipel befindlichen versteckten Klippen aus, und kennen nicht nur auf das Genaueste ihre Lage, sondern auch die sichere Durchfahrt durch diese gefährlichen Stellen, ein Vorzug, den nur die Anwohner des Archipels besitzen.

Die aus verschiedenen Theilen Europas kommenden Schiffe waren von jeher gewohnt, bei Milos beizulegen, und die noethigen Piloten aufzunehmen, ehe sie ihre Fahrt nach dem schwarzen Meere fortsetzten.

Wir erfahren jedoch zu unserer Verwunderung, dass seit einiger Zeit mehrere Schiffe die Piloten von Milos vernachlässigen und dafür Piloten aus Malta, von den jonischen Inseln, von Venedig, Dalmatien und andern Orten aufnehmen.

Abgesehen davon, dass die Schiffe für solche Piloten mehr bezahlen, als für die Milier, sezen sie sich zugleich der groessten Gefahr aus, so wie denn auch wirklich einige davon das Unglück hatten, durch Schiffbruch oder andere Beschädigungen, die sie durch die Unwissenheit und Unerfahrenheit solcher Piloten erlitten, ihren Irrthum einzusehen.

Um aber noch überzeugender darzuthun, wie sehr Piloten, die nicht geborne Milier sind, in der Regel mit den Gewässern des Archipels unbekannt sind, und wie viel theurer sie in ihren Preisen sind, als die Piloten von Milos, genügt es, nachfolgendes Faktum zur Kenntniss zu bringen.

Ein englisches Schiff, das kürzlich von London kam, und zum ersten Male durch den Archipel nach Constantinopel segelte, hatte einen Piloten aus Zante an Bord. Am Cap Tenare sah der Schiffscapitän die Insel Milos, und fragte den Piloten um den Namen der Insel. Dieser nannte zuerst Spetzia, dann Hydra und noch andere Inseln. Der Capitän, der die Karte zu Rathe zog, konnte dieser Angabe keinen Glauben beimessen, und befragte einen Passagier, einen Milier, der jedoch kein Pilote war, um den Namen der Insel, worauf er denn die Wahrheit erfuhr. Seitdem schenkte der Capitän dem Piloten nicht mehr das geringste Vertrauen; er kam jedoch glücklicher Weise wohlbehalten nach Constantinopel, nachdem er vielen Gefahren entgangen war, denen er sich durch die Unerfahrenheit des Piloten ausgesetzt hatte. Trotz dem erhielt der genannte Pilote für die Fahrt nach Constantinopel achtzig Thaler, während die Piloten von Milos nur vierzig, höchstens fünfzig Thaler verlangen.

Wir halten es darum für nothwendig, die Schiffe fremder Mächte hierauf aufmerksam zu machen, und ihnen anzurathen, sich nach wie vor mit Piloten von Milos zu versehen, ehe sie ihre Fahrt nach dem Archipel fortsetzen. Sie dürfen gewiss sein, dass sie dadurch jeder Gefahr und jedem Schaden entgehen, und können mit um so groesserer Zuversicht ihr volles Vertrauen auf die Piloten von Milos sezen, als dieselben nunmehr in der dort errichteten helleinischen Schule auch theoretisch die Geographie etc. studiren, und somit ihre von früher Jugend an erworbene Erfahrung durch wissenschaftliche Kenntniss dieses Faches ergänzen und bereichern.

AUSLAND.

Privatkorrespondenz.

— Thessalonich, 31. August.

Ich habe das Vergnügen, Ihnen anzuzeigen, dass die Pest in unserer Stadt sehr abgenommen hat, und dass die Zahl der Todesfälle, welche bis auf hundert gestiegen war, seit einigen Tagen allmählig abnimmt. Wir haben unter der aus griechischen Rajahs, Türken und Juden gemischten Bevölkerung täglich nur noch 10 — 15 Fälle zu beklagen. Man schreibt hier diese merkliche Veränderung einer Veränderung der Luft zu. Wir können uns indessen noch nicht ganz glücklich preisen, denn plötzlich sind wir von einem besartigen Fieber geplagt, welches nicht weniger gefährlich ist, denn es gibt hier keine Familie, welche nicht mehr oder weniger schwer davon betroffen worden wäre.

Die Ortsbehörden haben ihrerseits angefangen, gewisse Massregeln zu ergreifen, welche, wenn auch mangelhaft und unvollkommen, doch immer die Verbreitung des Uebels heuimen können. Der Sanitätsinspector hat eine Quarantäne von 40 Tagen für alle vorgeschrieben, welche aus den angestekten Theilen von Macedonien kommen, denn die Pest hat sich bereits in Sevra und in einigen andern Städten der Umgegend gezeigt. Was das Innere unserer Stadt betrifft, so sind verschiedene Polizei-Reglements publizirt worden, welche die Reinlichkeit der Strassen und Häuser, die Reinigung der inficirten Individuen und Gegenstän-

Εν μέσω της τοιαύτης μεταβολής, αἰετιπότεροι ἀρχαί ἤρχισαν νὰ λαμβάνουν μέτρα...

— Εἰς τῶν πρωτίτων νεωτέρων ἱστορικῶν, ὁ Κάρλος Βόττας, Πιεμοντιζός, ἀπέθανε μετὰ μακρὰν καὶ δεινὴν ἀσθένειαν...

— Ὁ Κ. Λαρομιγγιέρρος, μέλος τῆς Ἀκαδημίας καθηγητῆς τῆς φιλοσοφίας...

— Ἀναγινώσκωμεν εἰς Ἀγγλικὴν τινὰ ἐφημερίδα τὸ ἀκόλουθον. Ὁ πλοίαρχος Γεώργιος Σμιθ ἐφευρεν ἐπιτηδεῖαν...

— Πολλοὶ ἀριθμοὶ Περσικῆς ἐφημερίδος ἐκδομένου εἰς Τεχεράν ἐφθάσαν εἰς Μενδίνον...

— Εἰς τῶν Σερβικῶν συνόρων 14 Αὐγ. Πληροφοροῦμεθα θετικῶς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως...

— Αἱ Γερμανικαὶ ἐφημερίδες περιέχουν ἐκτεταμένην περιγραφὴν τῆς μεγάλης συνελύσεως...

— Ὁ Κύριος Μαιζόν ν ἐ Β, πλοίαρχος ἑ. τάξεως εἰκοσιτοκταετῆς τὴν ἡλικίαν...

— Ἡ Σάββα Κατούλινα εἰσαγορεύσα κατ' ἀρχὰς εἰς κορασίαν παιδαγωγίαν...

— Ὁ Κ. Μοντιγινὸν συνήγορος τῆς ἐναγοῦσας, ἐπαρέστησε μὲ τρόπον ἐπιθωτικώτατον...

— Ὁ Κ. Πι ε λ ε τ συνήγορος τοῦ Κ. Μαιζόν ν ἐ ἐξέθεσε τὴν διαφωνίαν τῆς Σάββας...

courir, certitude d'autant plus rationelle que les pilotes de Milo complètent maintenant leur éducation pratique par l'étude théorique de la Géographie à la quelle ils se livrent depuis l'installation d'une Ecole Hellenique dans leur patrie.

— Le dictionnaire de Zalki dont nous avons annoncé, il y a quelque temps, une nouvelle édition revue et corrigée par quelques littérateurs de la capitale...

— En recommandant par conséquent un livre, si nécessaire aux jeunes gens surtout qui étudient les premiers principes de la langue française...

EXTERIEUR.

Salonique 31 août. J'ai le plaisir de vous annoncer que la peste a beaucoup diminué dans cette ville; le nombre des décès qui s'était élevé jusqu'à cent il y a peu de jours...

Les autorités locales ont commencé de leur côté à prendre certaines mesures qui toutes défectueuses et incomplètes qu'elles soient pourraient toujours empêcher l'extension du mal...

— Un des premiers historiens modernes, Charles Boita, piémontais, vient de succomber à une longue et douloureuse maladie. Ce fut un homme de talent et de caractère.

— Les journaux Allemands contiennent des descriptions très étendues de la grande réunion qui a eu lieu le 16 août à Magence, ville où naquit l'inventeur de l'imprimerie, Guttenberg...

L'assemblée a résolu que la fête anniversaire fut célébrée le jour de la St. Jean 1845 dans une ville qui serait fixée plus tard.

— Des frontières de la service 14 août. — Nous sommes informés de source certaine de Constantinople, que le capitain Pacha, qui était depuis peu parti avec 14 bâtiments pour la Méditerranée...

— Voici la ligne descendante de Guillaume le Conquérant à S. M. la reine Victoria: 1066. Guillaume 1er. (le conquérant). — 1110. Henry Ier; Mathilde, impératrice d'Allemagne. — 1154. Henry II. — 1199. Jean. — 1216 Henry III. — 1272. Edouard 1er. — 1307. Edouard II. — 1327. Edouard III. — Lionel, duc de Clarence. — Philippa, comtesse de March. — Roger, comte de March. — Anne comtesse de Combridge. — Richard, duc d'York. — 1461. Edouard IV. — Elisabeth, femme d'Henry VII. — Marguerite, femme ec Jacques IV d'Ecosse. — Jacques V d'Ecosse. — Marie reine d'Ecosse. — 1603.

de betreffen. So spät diese Massregeln auch ergriffen wurden ihre zweckmässige und unpartheische Anwendung wird nicht gemangelt...

— Neapel, 1. August.

Die letzte Nummer des Journal de Naples enthält über Sicilien einen amtlichen Artikel, worin ohne weitere Details gesagt ist, dass in Folge der Cholera einige Unordnungen in Palermo statt gefunden hätten...

Der König hat diesen Morgen unsere Stadt verlassen. Man kennt den Zweck seiner Reise nicht. Er nimmt seine Richtung nach Calabrien.

Hier herrscht die grösste Ruhe; die Cholera ist fast gänzlich verschwunden; inzwischen herrscht eine grosse Gährung in den Gemüthern.

Durch ein königliches Dekret, welches so eben publizirt worden, wird der Minister der auswärtigen Angelegenheiten, Prinz Kossaro...

Man sagt, der Vize-König Campo-Franco habe sich von Palermo nach Livorno begeben. Die neapolitanischen Truppen haben sich in Palermo ausgezeichnet...

— Am 26. Juli führte der Marquis di Negro sein edelmüthiges Vorhaben aus, die Büste des unsterblichen Genuesen Christoph Columbus auf dem Schloss der Villetta bei Genua einzuweihen.

Gedichte und Cantaten zu Ehren des Helden des Festes fehlten nicht. Dann ward zum Tanz geschritten, der bis zum Morgen andauerte.

— Einer der ersten modernsten Historiker, Karl Boita, ein Piemonteser, ist einer langen und schmerzhaften Krankheit erlegen. Er war ein tugendhafter Mann, von grossem Talent und Charakter.

— In einer englischen Zeitung lesen wir folgendes:

Der Capitän Georg Schmid hat eine ingenieuse Maschine zur Vermeidung des Konflikts mit einem Dampfschiff, welches mitten in einem dichten Nebel fährt, erfunden.

— Eine Menge Nummern einer persischen in Techeran erscheinenden Zeitung langte in London an, welche unter andern Nachrichten auch folgende enthalten: Bei Gelegenheit der grossen Feste, welche einen ganzen Monat dauerten...

Frankreich. — Das französische Dampfschiff Sesostria, das am 11. Juli von Constantinopel abgegangen war, ist erst am 4. August in Marseille angekommen.

ὅτι κατὰ τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος ἐποχὴν ἡ νεάνει ἦτον ἔχϊ δεκαετασάρον, ἀλλὰ δεκαεννέα ἐτών.

Ἀμφότερα τὰ μέρη ἐπαρουσίασαν ἐπιστολάς εἰς τὰς ὁποίας τὰ αὐσιωδέστερα ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν συμβάδαντα παριστάνονται μὲ τὸν ἀντιφατικώτερον τρόπον. Βεβαίωσι λ. γ. ὅτι ἡ ἄτυχος αὐτῆ ὁ ρρανή παρρηκολούθησεν εἰς τὴν Γαλλίαν τὸν Κ. Μαζόνιὸν αὐτορμήτως, καὶ ἔχι κατὰ προτροπὴν αὐτοῦ. ὅτι τῇ ἐπρότεινε εὐτος νὰ τῇ δώσῃ τῆς ἐπιστροφῆς τῆς τὰ ἔξωδα, ἀλλ' ὅτι ἐκείνη ἐλαμβωθεῖσα ἀπὸ τὰ δέλγητρα ἡ πρωτεύουσις παντάπασι δὲν μελετᾷ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας τῆς, ἥτις ἀνίκει εἰς τὴν καταστάτην καὶ τὴν ἔνδεστέραν τῶν βασιγιάδων τάξιν.

Ὁ εἰσαγγελεὺς Κ. Βουρζὴν ἐπρότεινε νὰ κηρυχθῇ ἀπαράδεκτος ἡ αἰτήσις τῆς ἐναγοῦσης.

Τὸ δικαστήριον προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ Κ. Βοσκιλλῶν οὐδ' ἐ-Φονταί εἶχε παραπέμψαι τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην διὰ νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν του.

Εἰς τὴν ἔφραση τῆς δίκης τὸ δικαστήριον διέταξε νὰ ἐμφανισθῶσι τὰ διαφερόμενα μέρη εἰς τὸ δωματίον τοῦ συμβουλίου, καὶ ὅτι ἡ ἐκδοσις τῆς ἀποφάσεως ἤθελε παραπεμπθῆ μετὰ ταῦτα εἰς γενικὴν συνεδρίασιν κατὰ τὴν ἑποῖαν ἤθελον προσδιορίσει ἐπὶ τούτῳ ἡμέραν.

Ἦλπιζον πολλοὶ ὅτι ἡ συνέντευξις αὐτῆ ἤθελεν ἐπιφέρει συμβιβασμὸν μεταξὺ τῆς ἐναγοῦσης καὶ τοῦ ἐναγομένου, ἀλλ' ἡ ἔλπις αὐτῆ ἐψεύσθη, διότι μετὰ τὴν συνέντευξιν τὸ δικαστήριον ἀνέβαλε τὴν δίκην μέχρι τοῦ σαββάτου διὰ νὰ ἐκδώσῃ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν τὴν ἀπόφασίν του.

Ἐξεδόθη νεοστί εἰς Γαλλίαν Ἀλεξάνδρ. Ὁθωμανικὸν Γαλλικὸν ὑπὸ τῶν ΚΚ. Κεϊφφερ καὶ Βιέγλη, πρὸς χρεῖσιν τῶν διπλωματῶν, ἐμπόρων καὶ ναυτικῶν.

(Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων.)

Ὁ 1836 χρόνος δὲν ἦτο τόσον εὐφορος εἰς τὴν φιλολογίαν τῶν Γάλλων, ὅσον οἱ ἀμέσως πρὸ αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἐτυπώθησαν 25 ἑκατομμύρια ὀλιγότερον τυπογραφικὰ φύλλα. Ἡ ἐλάττωσις δὲ αὐτῆ ἔπεσε μάλιστα εἰς τὰ θεολογικὰ καὶ φιλοσοφικὰ βιβλία.

Ἀπὸ τὴν Γερμανίαν αὐξάνει ὁ κατάλογος τοῦ βιβλιο-εμπορίου τῆς Λειψίας· ὁ περυσινὸς συνίστατο ἀπὸ 26 τυπογραφικὰ φύλλα, καὶ περιεῖχε 4353 νέα βιβλία, εἴτε νέας ἐκδόσεις· ἐκ τούτων 429 μόνον ἦσαν τυπωμένα εἰς ξένους τόπους, τὰ δὲ ὑπόλοιπα ὅλα 3,294 εἰς τὴν Γερμανίαν, συμπεριλαμβανομένης ὅμως καὶ τῆς Ἑλβετίας, Οὐγγαρίας καὶ ὅλης τῆς Προυσίας. Ἰδιαιτέρως δὲ ἦσαν

Εἰς τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν	3200,
Εἰς παλαιὰς γλῶσσας	302,
Εἰς νέας γλῶσσας ξένας	539,
Μυθιστορίαι	144,
Θεατρικὰ	23,
Μουσικὰ	42,
Χάρται	103.

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω 239 εἶναι μεταφράσεις ἀπὸ ξένας γλώσσας, καὶ 349 περιοδικὰ συγγράμματα.

Ἐδημοσιεύθησαν δὲ ὅλα ἀπὸ 56 ἐκδότας, ἐξ ὧν ὁ Base ἀπὸ Guedlinburg συνεσέφερε 92 ὁ Reitzel ἀπὸ Κοπεγχάγην 82, ὁ Ρέιμπερ ἀπὸ Βερολίον 53, ἡ οἰκία τοῦ Metzler ἀπὸ Στουτγάρδην 46, ἡ τοῦ Ἀρνόλδ ἀπὸ Δρέσδη 45, ἡ τοῦ Κόττα ἀπὸ Στουτγάρδ 44, ἡ τοῦ Βροκχάουζ ἀπὸ Λειψίας 42, ἡ τοῦ Φριέδλιν αὐτόθεν 41, ἡ τοῦ Voigt ἀπὸ Βείμαρ. 40.

Ἐκ τῶν εἰρημένων βιβλίων ἀνήκουσιν εἰς τὴν Αὐστρίαν 226 (εἰς τὴν Βιένναν μόνον 165), εἰς τὴν Προυσίαν 1151, εἰς τὴν Παδερβόρην 469, εἰς τὴν Σαξωνίαν 669, (εἰς τὴν Λειψίαν μόνον 556), εἰς τὸ Χανόβερ 106, εἰς τὸ Βύρτεμβεργ 331, εἰς τὸ Βάδεν 156, εἰς τὴν ἐπικράτειαν τοῦ Hesse 141, εἰς τὸ Ὄλσειν 40, εἰς τὰ τέσσαρα Σαξωνικὰ δουκά-τα 160, εἰς τὸ Βρανδενβούργ 35, εἰς τὸ Φραγκοφούρτιον 55, εἰς τὸ Ἀμβούργ 123.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Ἐκδόθησαν ἐσχάτως ἔκ τῶν πιστηρίων τῆς Β. Τυπογραφίας τὰ ἑξῆς βιβλία·

- 1.) Γραμματικὴ Λατινική Οὐλερίχου, μέρος δευτέρον, συντακτικόν. τιμὴ δρ. 2-50.
- 2.) Χρηστομαθείας Ἑλληνικῆς τόμος δεύτερος, μέρος πρώτον καὶ δευτέρον· τιμὴ ἑκάστου μέρους συνισταμένου εἰς 12 τυπογραφικὰς κόλλας, δρ. 1-60.
- 3.) Ἡ Περιστερὰ, ἠθικὸν διήγημα μεταφρασθὲν ἔκ τοῦ γαλλικοῦ ὑπὸ τινος τῶν τῆς ἐν Ἀθήνας Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρίας μελῶν, χάριτι τῆς νεολαίας, τιμὴ λ. 30.

5635 Ochsen, 1161 Kühe, 8121 Kälber und 32,925 Schafe. In demselben Monat kamen 315,497 Kilogramme geschmolzenes Unschlitt in den Handel. Aus diesen Ziffern ergibt sich ein Unterschied zu Gunsten des Juli 1836, von 429 Ochsen, 810 Kälbern und 1083 Schafen, und an geschmolzenem Unschlitt 1436 Kilogramme. Im Juli 1837 wurden 454 Kühe mehr consumirt als im Juli 1836. Diese Vermehrung kommt von dem hohen Preise des Viehs und von den Schwierigkeiten, welchen die Fleischer begegneten, als sie den Preis ihrer Waaren verhältnissmäßig steigern wollten. Um weniger zu verlieren, sahen sie sich genöthigt, Fleisch von schlechterer Qualität zu liefern.

— In Frankreich ist jüngst ein türkisch-französisches Lexicon von den Herren Kieffer und Bianchi zum Gebrauch der Diplomaten, Handels- und Seelente erschienen.

Ὁ Ὑπεύθυνος Συντάκτης Χ. Σακελλάριος.

Jacques Ier.—Elisabeth, reine de Bohême.—Sophie, életrice d'Hanovre.—1714. George Ier.—1727. George II.—Frédéric, prince de Galles.—1760. Georges III.—Edouard, duc de Ken—t 1837. Victoria.

La Reine actuelle étant la vingt-septième descendant en ligne directe de Guillaume-le-Conquérant, en même temps le treute-sixième souverain depuis la conquête, cela fait environ vingt-neuf ans par génération et vingt-deux ans par règne, sur un total de sept cent soixante-onze ans, qui se sont écoulés depuis cette époque reculée. La règle ordinaire est de trente ans pour une génération, et vingt ans pour un règne. Il paraît que les soucis ou les jouissances (peut-être les uns et les autres) de la royauté, occasionnent aux personnages qui en sont investis un sacrifice d'une année de leur vie, comparativement à la durée moyenne de la vie des personnes ordinaires. (Ponny Magazine.)

— M. de Maisonneuve, lieutenant de frégate, actuellement âgé de vingt-huit ans, a amené en France, vers 1833, une jeune Grecque d'une rare beauté. Dans la première partie de la traversée de Smyrne à Paros, Sarah Catoulena (c'est le nom de la jeune Grecque) fut obligée de se travestir en aspirant de marine, attendu que les femmes ne peuvent, sans une permission spéciale, s'embarquer sur les bâtiments de l'Etat. Dans le trajet de Paros en France, M. de Maisonneuve manifesta au capitaine son désir de faire de cette jeune fille sa femme légitime.

Tels étaient en effet ses plus ardens desirs, mais la mère de M de Maisonneuve refusait pour plusieurs raisons de consentir à ce mariage, qu'elle regardait comme une honteuse mésalliance. Cette dame destinait à son fils un plus riche parti qu'il accepta enfin.

Sarah Catoulena, placée d'abord dans un pensionnat de demoiselles pour apprendre la langue française, puis dans un comptoir de lingère, a fini par se voir tout à fait oubliée de son amant. De là un procès devant la troisième chambre du tribunal civil, et qui se formulait en réclimations de dommages et intérêts évalués à 4,000 fr., dans laquelle somme se trouvaient compris les frais de retour de la jeune Sarah dans sa patrie.

Me Montigny, avocat de la réclamante, a peint en termes touchants les malheurs de la belle Grecque qui, selon la locution du pays, prenait quatorze ans à la récolte des olives, lorsqu'elle est devenue victime de la plus noire séduction.

Me Paillet, avocat de M. de Maisonneuve, a présenté sous un tout autre jour la conduite de Sarah Catoulena qui, à l'époque de la récolte des olives dont on parle, prenait non pas quatorze, mais dix-neuf ans.

On a produit de part et d'autre des correspondances dans lesquelles les faits les plus essentiels à la cause auraient été présentés de la manière la plus contradictoire. Ainsi, l'on soutient dans l'intérêt de M. de Maisonneuve, que ce n'est pas lui qui a entraîné en France l'intéressante orpheline; que c'est elle au contraire qui est venue volontairement le rejoindre; qu'il a offert de payer les frais de son retour; mais que Sarah, séduite par les plaisirs de la capitale, songe fort peu à retourner près de sa famille qui est de la classe la plus pauvre et la plus opprimée, celle des rayas, quis ont dans les possessions ottomanes ce que les parias sont dans les Indes.

M. Bourgain, avocat du Roi, a conclu à ce que la demande fut déclarée non recevable.

Le tribunal, présidé par M. Bosquillon de Fontenay, avait remis l'affaire à l'audience de ce jour; afin de prononcer son jugement.

A l'appel de la cause, le tribunal a ordonné que les parties comparaitraient en personne dans la chambre du conseil, et que le prononcé du jugement serait ensuite renvoyé en séance publique à tel jour qu'il appartiendrait.

Ou espérait beaucoup au palais que cette entrevue amènerait une transaction entre la demanderesse et le défendeur; mais cette espérance était mal fondée, puisqu'après la conférence le tribunal a remis la cause à samedi pour prononcer le jugement. (Journal des Débats.)

— Un dictionnaire Turc-Français vient d'être publié en France par MM. Kieffer et Bianchi à l'usage de la Diplomatie du commerce et de la navigation.

die Consumption in dem übrigen Frankreich auf das Doppelte angeschlagen, besonders auf dem Lande, wo die Eier mit Milchzubereitung die Speisen abgeben, welche auf allen Tischen vorgesetzt werden.

Die Consumption im ganzen Reiche mit Inbegriff der Hauptstadt muss hienach 7,231,160,000 Eier betragen. Fügt man zu dieser Zahl noch die der ausgeführten Eier und ein Procent dieser beiden Zahlen für die zur Reproduction nöthigen Eier, so ergibt sich, dass Frankreich im Jahre 1835 ohngefähr 7,380,925,000 Eier gewonnen hat, welche ein Gewicht von 161,307,812 $\frac{1}{2}$ Kilogrammen gaben.

— Paris hat im Laufe des letztverwichenen Monats Juli 5,206 Ochsen, 1,615 Kühe, 7811 Kälber und 34,842 Schafe consumirt, und für den Handel 314,061 Kilogramme geschmolzenes Unschlitt geliefert. Im Monat Juli 1836 betrug die Consumption

Le gérant responsable C. Sakellarios.

brochen, und dieser Vorfall hatte seinen Lauf sehr verzögert, da es nur mit einer Kraft von achtzig Pferden, anstatt mit einer von hundert sechzig, arbeiten konnte. (J. d. D.)

Herr von Maisonneuve, Fregattenlieutenant, gegenwärtig acht und zwanzig Jahre alt, führte im Jahre 1833 eine junge Griechin von seltener Schönheit nach Frankreich. Auf dem ersten Theil der Reise von Smyrna nach Poros war Sarah Catulena (dies ist der Name der jungen Griechin) genöthigt, sich als Marineaspirant zu kleiden, indem die Frauen ohne besondere Erlaubniss sich nicht auf Staatsschiffen einschiffen dürfen. Auf der Reise von Poros nach Frankreich erklärte Herr von Maisonneuve dem Capitän seinen Wunsch, diese junge Dame zu seiner legitimen Frau zu machen.

Dies war in der That auch sein glühendstes Verlangen, allein die Mutter des Herrn Maisonneuve verweigerte aus mehreren Gründen ihre Einwilligung zu dieser Ehe, welche sie als eine entehrende Missheirath betrachtete. Diese Dame bestimmte ihrem Sohne eine reichere Parthie, welche er endlich annahm.

Sarah Catulena, anfangs in eine Erziehungsanstalt für junge Mädchen gebracht, um die französische Sprache zu erlernen, später in eine Leinwandhandlung versetzt, sah sich endlich von ihrem Geliebten gänzlich vergessen. Es entspann sich ein Process vor der dritten Kammer des Civilgerichts, der an Reclamationen von Schadenersatz und Interessen auf 4000 Franken sich belief, mit Inbegriff der Kosten der Rückreise der jungen Sarah in ihr Vaterland.

Herr Montigny, Advokat der Reclamantin, malte in rührenden Ausdrücken das Unglück der schönen Griechin, welche kaum vierzehu Jahre zählte, als sie das Opfer der schwärzesten Verführung wurde.

Herr Paillet, Advokat des Herrn von Maisonneuve, stellte das Benehmen der Sarah Catulena in einem ganz andern Lichte dar, welche zu jener Zeit, von welcher eben die Rede war, nicht vierzehu, sondern neunzehu Jahre zählte.

Man brachte von der einen wie von der andern Seite Briefschaften bei, in welchen die wesentlichsten Thatsachen auf die widersprechendste Weise dargestellt waren. So wurde im Interesse des Herrn von Maisonneuve angeführt, dass nicht er es gewesen sei; welcher die interessante Waise nach Frankreich ent-

führt habe, im Gegentheil, sie selbst habe sich ihm freiwillig angeschlossen; aus eignem Antriebe habe er sich erboten, ihr die Kosten der Rückreise zu bezahlen; Sarah aber, verführt von den Vergnügungen der Hauptstadt, denke sehr wenig an die Rückkehr zu ihren Eltern, welche von der ärmsten und unterdrücktesten Klasse Menschen, nemlich der der Rajahs seien, welche bei den Türken das seien, was die Parias in Indien sind.

Herr Bourgain, Advokat des Königs, entschied sich dahin, dass die Forderung für unzulässig erklärt werde.

Das Gericht hatte unter dem Vorsize des Hrn. Bosquillon von Fontenay die Verkündigung seines Urtheils bis auf diesen Tag verschoben.

Bei der Verhandlung dieses Prozesses befahl das Gericht, dass die Partheien persönlich im Sitzungssaal erscheinen sollten, und dass die Verkündigung des Urtheils sodann auf den treffenden Tag in öffentlicher Sitzung verschoben werden solle.

Man hoffte im Gericht sehr, dass diese Zusammenkunft einen Vergleich zwischen der Klägerin und dem Beklagten herbeiführen werde; diese Hoffnung war jedoch nicht begründet, da nach der Konferenz des Gerichts der Process auf den Sonnabend verschoben wurde, um das Urtheil zu verkünden.

— Herr A. Legrand, Mitglied der französischen Societet für Universal-Statistik, hat jüngst in dem Journal der Arbeiten dieser Gesellschaft einen bemerkenswerthen Artikel über die Ausführung und Anzahl der in Frankreich jedes Jahr gewonnenen Eier publizirt. Der amtliche Etat der seit 1806 bis 1834 ausgeführten Eier weist nach, dass im Jahre 1813 die Anzahl der ausgeführten Eier nicht mehr als 1,754,140 betrug. Von 1816 bis 1822 stieg die Ausfuhr reissend von 8,732,000 auf 55,717,500. Im Jahre 1824 betrug sie 90,441,600. Hierauf hat die Ausfuhr sich nach u. nach vermindert. Im Jahre 1830 betrug sie nur 56,029,000. Von dieser Zeit an ist sie aber aufs neue gestiegen, und im Jahre 1835 stand sie auf 76,585,670. Diese Anzahl Eier wog, 16 auf ein Kilogramm gerechnet 4,786,643 Kilogramme, von welchen das Aerar 103,180 Fr. Steuer erhoben hat.

Von der Ausfuhr des Jahres 1835 sind 76,091,120 nach England; 60,800 nach Belgien; 49,698 nach den vereinigten Staaten von Amerika; 42,950 nach der Schweiz; 34,800 nach Spanien gegangen; der Rest von 306,304 Eiern ist nach verschiedenen andern fremden Ländern abgeschickt worden. Der Totalwerth aller dieser Ausfuhrn beläuft sich auf 3,329,284 Fr., jedes Ei zu fünf Centimen gerechnet.

Nach den amtlichen Etats betrægt die Consumption von Paris 115 $\frac{3}{4}$ Eier für jedes Individuum, und nach der Zahl der Bevölkerung dieser Stadt 101,157,400. Man kann ohne Uebertreibung

Verantwortlicher Redacteur C. Sakellarios.